

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 625/2009

z dnia 7 lipca 2009 r.

w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórymi krajami trzecimi

(wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając akty ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz akty dotyczące przetworzonych produktów rolnych przyjęte na podstawie art. 308 Traktatu, w szczególności przepisy tych aktów pozwalające na odstąpienie od ogólnej zasady, według której ograniczenia ilościowe lub środki o skutku równoważnym mogą być zastępowane jedynie środkami przewidzianymi w samych tych aktach,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórymi państwami trzecimi⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽²⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednolicić.
- (2) Wspólna polityka handlowa powinna być oparta na jednolitych zasadach.
- (3) Na mocy art. 14 Traktatu od dnia 1 stycznia 1993 r. rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.
- (4) Realizacja wspólnej polityki handlowej w zakresie reguł przywozu jest jedynym środkiem zapewniającym, że reguły mające zastosowanie do handlu wspólnotowego z krajami trzecimi prawidłowo odzwierciedlają integrację rynków.
- (5) Większa jednolitość w zakresie reguł przywozu powinna być osiągnięta poprzez ustanowienie przepisów podob-

nych do przepisów stosowanych w ramach wspólnych reguł dla pozostałych krajów trzecimi, w takim stopniu, w jakim jest to możliwe przy uwzględnieniu szczególnych cech systemu gospodarczego danych krajów trzecimi.

- (6) Wspólne reguły przywozu mają również zastosowanie do produktów węgla i stali, bez uszczerbku dla środków wykonawczych do porozumienia dotyczącego szczególnie takich produktów.
- (7) Liberalizacja przywozu, a mianowicie brak wszelkich ograniczeń ilościowych, powinna zatem stanowić punkt wyjścia dla reguł wspólnotowych.
- (8) W przypadku niektórych produktów Komisja powinna zbadać warunki przywozu, jego tendencje, różne aspekty sytuacji gospodarczej i handlowej oraz środki, jeżeli takie istnieją, które mają być podjęte.
- (9) W odniesieniu do tych produktów może stać się oczywista potrzeba nadzoru wspólnotowego nad niektórymi rodzajami przywozu.
- (10) Do Komisji i Rady należy przyjęcie środków ochronnych stosowanych wymaganych przez interes Wspólnoty, z odpowiednim uwzględnieniem istniejących zobowiązań międzynarodowych.
- (11) Nadzór lub środki ochronne ograniczone do jednego lub więcej regionów Wspólnoty mogą jednakże okazać się bardziej odpowiednie niż środki mające zastosowanie do całej Wspólnoty. Tym niemniej takie środki powinny być dopuszczone tylko wyjątkowo oraz w przypadku gdy nie istnieją środki alternatywne. Niezbędne jest także zapewnienie, aby środki te były tymczasowe oraz aby powodowały możliwie najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (12) W przypadku zastosowania nadzoru wspólnotowego dopuszczenie danych produktów do swobodnego obrotu powinno być uwarunkowane okazaniem dokumentu

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 89.

⁽²⁾ Zob. załącznik III.

nadzoru spełniającego jednolite kryteria. Dokument taki, na zwykły wniosek importera, powinien być wydany przez organy państw członkowskich w określonym terminie, lecz bez uzyskania w ten sposób przez importera prawa do przywozu. Dlatego też dokument nadzoru powinien być ważny jedynie przez taki okres, w którym reguły przywozu pozostają bez zmian.

- (13) W interesie skutecznego zarządzania oraz w celu wsparcia wspólnotowych podmiotów gospodarczych, a także mając na uwadze cechy techniczne dokumentu nadzoru, należy dostosować możliwie najpełniej zarówno zawartość, jak i układ dokumentu nadzoru do wspólnych formularzy pozwoleń przywozowych przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 738/94 z dnia 30 marca 1994 r. ustanawiającym niektóre zasady w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 520/94 ustanawiającego wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi⁽¹⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3168/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. ustanawiającym wspólnotowe pozwolenia przywozowe w ramach stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z państw trzecich nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu i zmieniającym niektóre przepisy rozporządzenia⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3169/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. zmieniającym załącznik III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁽³⁾.
- (14) Interes Wspólnoty wymaga, aby państwa członkowskie i Komisja prowadziły możliwie pełną wymianę informacji wynikających z nadzoru wspólnotowego.
- (15) Konieczne jest przyjęcie dokładnych kryteriów określających możliwe szkody oraz wprowadzenie postępowań wyjaśniających, umożliwiając Komisji równoczesne wprowadzanie właściwych środków w pilnych przypadkach.
- (16) W tym celu powinny być wprowadzone szczegółowe przepisy w sprawie wszczynania postępowań wyjaśniających, wymaganych kontroli i inspekcji, przesłuchań danych osób, postępowania dotyczącego uzyskanych informacji oraz kryteriów dotyczących szacowania szkód.
- (17) Przepisy dotyczące postępowań wyjaśniających wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem pozostają bez uszczerbku dla wspólnotowych lub krajowych zasad dotyczących tajemnicy zawodowej.
- (18) Konieczne jest również określenie terminów wszczynania postępowań wyjaśniających oraz terminów rozstrzygnię-

cia, czy środki są właściwe, w celu zapewnienia szybkości dokonywania tych rozstrzygnięć, dla zwiększenia bezpieczeństwa prawnego zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

- (19) Mając na uwadze jednolitość zasad przywozu, formalności, których dokonują importerzy, powinny być uproszczone i identyczne, niezależnie od miejsca odprawy celnej produktów. Pożądane jest zatem, aby wszelkie formalności były przeprowadzane z zastosowaniem formularzy odpowiadających wzorowi załączonemu do niniejszego rozporządzenia.
- (20) Dokumenty nadzoru wydane w związku ze wspólnotowymi środkami nadzoru powinny być ważne w całej Wspólnocie, niezależnie od państwa członkowskiego ich wystawienia.
- (21) Wyroby włókiennicze objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu⁽⁴⁾ podlegają szczególnemu traktowaniu na poziomie wspólnotowym i międzynarodowym. Wyroby te powinny więc zostać całkowicie wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przywozu produktów pochodzących z krajów trzecich, o których mowa w załączniku I, z wyjątkiem wyrobów włókienniczych objętych rozporządzeniem (WE) nr 517/94.

2. Przywóz do Wspólnoty produktów, o których mowa w ust. 1, odbywa się swobodnie i nie podlega żadnym ograniczeniom ilościowym, bez uszczerbku dla środków, które mogą być podjęte na mocy rozdziału V.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNOTOWA PROCEDURA PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I KONSULTACJI

Artykuł 2

Jeżeli tendencje przywozu wskazują potrzebę zastosowania nadzoru lub środków ochronnych, państwa członkowskie informują o tym Komisję. Informacja ta zawiera dostępne dowody uzyskane na podstawie kryteriów określonych w art. 8. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.1994, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 23.12.1994, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 23.12.1994, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 1.

Artykuł 3

1. Konsultacje mogą być przeprowadzane na wniosek państwa członkowskiego albo z inicjatywy Komisji.
2. Konsultacje odbywają się w ciągu ośmiu dni roboczych od otrzymania przez Komisję informacji przewidzianych w art. 2 oraz, w każdym przypadku, przed wprowadzeniem jakichkolwiek wspólnotowych środków nadzoru lub ochronnych.

Artykuł 4

1. Konsultacje odbywają się w ramach komitetu doradczego, zwanego dalej „komitetem”, składającego się z przedstawicieli każdego z państw członkowskich oraz przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.
2. Posiedzenia komitetu zwoływane są przez przewodniczącego. Dostarcza on państwom członkowskim wszelkich odpowiednich informacji tak szybko, jak to możliwe.
3. Konsultacje obejmują w szczególności:
  - a) warunki przywozu, tendencje przywozowe oraz różne aspekty sytuacji gospodarczej i handlowej dotyczące danego produktu;
  - b) kwestie dotyczące zarządzania umowami handlowymi między Wspólnotą a krajami trzecimi, o których mowa w załączniku I;
  - c) środki, które ewentualnie mają być podjęte.
4. Konsultacje mogą być przeprowadzane w razie konieczności w formie pisemnej. W takim przypadku Komisja informuje o tym państwa członkowskie, które mogą, w terminie od pięciu do ośmiu dni roboczych, określonym przez Komisję, wyrazić swoją opinię lub zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji ustnych.

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNOTOWE POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

Artykuł 5

1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 3 i 4, Komisja stwierdza, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyna ona takie postępowania w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zawiadomienie to:
  - a) zawiera streszczenie otrzymanej informacji oraz wzywa do przekazywania wszelkich odpowiednich informacji Komisji;
  - b) określa termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać na piśmie swoje opinie oraz przekazywać

informacje, jeśli te opinie oraz informacje mają być uwzględnione w postępowaniu wyjaśniającym;

- c) określa termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z przepisami ust. 4.

Komisja wszczyna postępowanie wyjaśniające działając we współpracy z państwami członkowskimi.

2. Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne, po przeprowadzeniu konsultacji z komitetem, sprawdza uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeszeniach i organizacjach handlowych.

Komisja jest wspierana podczas realizacji tego zadania przez urzędników państwa członkowskiego, na terytorium którego takie kontrole są przeprowadzane, pod warunkiem że zażąda tego dane państwo członkowskie.

Zainteresowane strony, które zgłosiły się w sposób określony w ust. 1 akapit pierwszy, oraz przedstawiciele kraju wywozu mogą uzyskać wgląd we wszystkie informacje udostępniane Komisji w związku z postępowaniem wyjaśniającym, oprócz dokumentów wewnętrznych przygotowywanych przez organy Wspólnoty lub państw członkowskich, pod warunkiem że udostępniane informacje mają związek z obroną ich interesów i nie są poufne w rozumieniu art. 7 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w postępowaniu. W tym celu kierują pisemny wniosek do Komisji, wskazując wymagane informacje.

3. Państwa członkowskie dostarczają Komisji, na jej wniosek oraz zgodnie z procedurami przez nią określonymi, posiadane przez nie informacje na temat rozwoju rynku produktu będącego przedmiotem postępowania wyjaśniającego.

4. Komisja może wysłuchać zainteresowane strony. Strony te muszą być wysłuchane, jeżeli zwróciły się o to na piśmie w terminie przewidzianym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik postępowania może rzeczywiście wpłynąć na ich położenie oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.

5. W przypadku gdy informacje nie są dostarczone w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu lub przez Komisję na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, albo gdy postępowanie napotyka poważne przeszkody, ustaleń można dokonywać w oparciu o dostępne fakty. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, nie uwzględnia ona tych informacji i może wykorzystać dostępne fakty.

6. W przypadku gdy po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 1, Komisja uzna, że przedstawione dowody nie są wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państw członkowskich.

Artykuł 6

1. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego Komisja przedstawia komitetowi sprawozdanie o wynikach.

2. W przypadku gdy w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania Komisja uzna, że zastosowanie wspólnotowych środków ochronnych lub nadzoru nie jest konieczne, postępowanie zostaje zakończone w ciągu jednego miesiąca, po przeprowadzeniu konsultacji z komitetem. Decyzja o zakończeniu postępowania, zawierająca główne wnioski z postępowania oraz streszczenie powodów jego zakończenia, podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Jeżeli Komisja uzna, że zastosowanie wspólnotowych środków ochronnych lub nadzoru jest konieczne, podejmuje niezbędne decyzje zgodnie z przepisami rozdziałów IV i V, najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy od rozpoczęcia postępowania. W przypadkach wyjątkowych termin ten może być przedłużony o maksymalnie dwa miesiące. W takim przypadku Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, podając termin przedłużenia oraz streszczenie jego powodów.

4. Przepisy niniejszego rozdziału nie wykluczają przyjęcia, w dowolnym czasie, środków nadzoru zgodnie z art. 9–14 lub, w sytuacji krytycznej, w której jakiegokolwiek opóźnienie spowodowałoby szkody trudne do naprawienia i która wymaga zatem natychmiastowej interwencji, środków ochronnych zgodnie z art. 15, 16 i 17.

Komisja niezwłocznie podejmuje środki wyjaśniające, które nadal uznaje za konieczne. Wyniki postępowania wyjaśniającego wykorzystywane są w celu ponownego zbadania podjętych środków.

Artykuł 7

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystywane są wyłącznie w celu, dla którego o nie wystąpiono.

2. Rada, Komisja, państwa członkowskie oraz ich urzędnicy nie udostępniają żadnych informacji o charakterze poufnym otrzymanych na podstawie niniejszego rozporządzenia ani żadnych informacji udostępnionych z zastrzeżeniem poufności, bez wyraźnej zgody osoby dostarczającej te informacje.

3. Każdy wniosek o zastrzeżenie poufności określa przyczyny, dla których informacja jest poufna.

Jednakże jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony oraz jeżeli osoba dostarczająca informacje

nie chce, aby informacje były podawane do publicznej wiadomości ani nie zezwala na ich ujawnianie w ogólnym zarysie lub w formie streszczenia, dane informacje mogą być pominięte.

4. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, gdy ich ujawnienie może mieć znaczące niekorzystne skutki dla osoby dostarczającej informacje lub dla źródła tych informacji.

5. Przepisy ust. 1–4 nie wykluczają powołania się przez organy wspólnotowe na informacje ogólne oraz w szczególności na przyczyny, na których oparto decyzje podjęte zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Organy te muszą jednak brać pod uwagę uzasadniony interes danych osób fizycznych i prawnych, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 8

1. Badanie tendencji przywózowych, warunków ich kształtowania oraz poważnych szkód lub groźby poważnych szkód dla producentów wspólnotowych wynikających z takiego przywozu obejmuje w szczególności następujące czynniki:

a) wielkość przywozu, w szczególności w przypadku gdy miały miejsce znaczący wzrost, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i względnych w stosunku do produkcji lub konsumpcji we Wspólnocie;

b) cenę przywożonych produktów, szczególnie w sytuacji, gdy nastąpiło znaczące podcięcie cenowe w porównaniu z cenami podobnych produktów we Wspólnocie;

c) wynikający z powyższych czynników wpływ na wspólnotowych producentów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych produktów, wskazywany przez zmiany takich czynników gospodarczych, jak:

— produkcja,

— stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych,

— zapasy,

— sprzedaż,

— udział w rynku,

— ceny (tzn. obniżanie cen lub zapobieganie wzrostowi cen, który normalnie by wystąpił),

— zyski,

— stopa zwrotu z inwestycji,

— przepływ środków pieniężnych,

— zatrudnienie.

2. Przeprowadzając postępowanie, Komisja uwzględni szczególny system gospodarczy krajów, o których mowa w załączniku I.

3. W przypadku domniemania groźby poważnej szkody Komisja bada również, czy da się jasno przewidzieć, że dana sytuacja może przekształcić się w rzeczywistą szkodę. W tym celu uwzględnić można takie czynniki, jak:

- a) stopa wzrostu wywozu do Wspólnoty;
- b) potencjał wywozowy w kraju pochodzenia lub wywozu, aktualnie istniejący oraz mogący zostać uruchomiony w przewidywalnej przyszłości, a także prawdopodobieństwo, że wywóz taki zostanie skierowany do Wspólnoty.

ROZDZIAŁ IV

NADZÓR

Artykuł 9

1. W przypadku gdy wymaga tego interes Wspólnoty, Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy:

- a) zdecydować o wprowadzeniu wstecznego nadzoru wspólnotowego niektórych przywożonych produktów zgodnie z procedurą ustanowioną przez Komisję;
- b) zdecydować, do celów monitorowania tendencji tego przywozu, aby niektóre przywożone produkty podlegały uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu zgodnie z art. 10.

2. Środki nadzoru mają ograniczony okres ważności. O ile nie postanowiono inaczej, okres ważności tych środków wygasa z końcem drugiego okresu sześciomiesięcznego następującego po sześciu miesiącach, w których środki ochronne zostały wprowadzone.

Artykuł 10

1. Produkty podlegające uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu można wprowadzić do swobodnego obrotu jedynie po przedłożeniu dokumentu nadzoru. Dokument ten wystawiany jest nieodpłatnie przez właściwy organ wyznaczony przez państwa członkowskie, na wszystkie ilości, których dotyczy wniosek, oraz w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od otrzymania przez właściwy organ krajowy wniosku importera wspólnotowego, niezależnie od miejsca prowadzenia przez niego działalności we Wspólnocie. Wniosek ten uznaje się za dostarczony właściwemu organowi krajowemu nie później niż w terminie trzech dni roboczych od jego złożenia, o ile nie przedstawiono dowodu przeciwnego.

2. Dokument nadzoru wystawia się na formularzu odpowiadającym wzorowi w załączniku II.

Z wyjątkiem przypadku, gdy decyzja w sprawie wprowadzenia nadzoru stanowi inaczej, wniosek importera o wydanie dokumentu nadzoru zawiera jedynie:

- a) pełną nazwę (nazwisko) i adres wnioskodawcy (włącznie z numerami telefonu i telefaksu oraz numerem umożliwiającym identyfikację wnioskodawcy przez właściwy organ krajowy) oraz numer rejestru VAT, jeżeli importer jest płatnikiem VAT;
- b) tam gdzie stosowne, pełną nazwę (nazwisko) i adres zgłaszającego lub przedstawiciela wyznaczonego przez wnioskodawcę (włącznie z numerami telefonu i telefaksu);
- c) opis towarów z podaniem:
  - ich nazwy handlowej;
  - odpowiadającego im kodu Nomenklatury Scalonej;
  - ich miejsca pochodzenia i miejsca nadania;
- d) deklarowane ilości w kilogramach i, tam gdzie stosowne, w innych dodatkowych jednostkach miary (pary, sztuki itd.);
- e) wartość towarów, CIF na granicy Wspólnoty, w euro;

f) następujące oświadczenie, z datą i podpisem wnioskodawcy oraz jego nazwą (nazwiskiem) wypisaną(-ym) drukowanymi literami:

„Ja, niżej podpisany oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym wniosku są prawdziwe i podane w dobrej wierze oraz że moje przedsiębiorstwo ma siedzibę we Wspólnocie.”.

3. Dokument nadzoru jest ważny w całej Wspólnocie, niezależnie od państwa członkowskiego wystawienia, w którym został wydany.

4. Okoliczność, że cena jednostkowa transakcji przekracza cenę podaną w dokumencie nadzoru o mniej niż 5 % albo że całkowita wartość lub ilość produktów przedstawionych do przywozu przekracza wartość lub ilość podaną w dokumencie nadzoru o mniej niż 5 %, nie wyklucza dopuszczenia danych produktów do swobodnego obrotu. Po wysłuchaniu opinii komitetu oraz uwzględniając rodzaj produktów, a także inne specyficzne cechy danej transakcji, Komisja może ustalić inny margines procentowy, który nie powinien jednak zwykle przekraczać 10 %.

5. Dokumenty nadzoru mogą być stosowane jedynie w okresie, w którym obowiązują uzgodnienia dotyczące liberalizacji przywozu w odniesieniu do danych transakcji. Dokumenty nadzoru nie mogą w żadnym razie być stosowane po wygaśnięciu terminu, który należy ustanowić w tym samym czasie oraz z zastosowaniem tej samej procedury co przy ustanawianiu nadzoru, z uwzględnieniem rodzaju produktów oraz innych specyficznych cech danych transakcji.

6. W przypadku gdy jest to wymagane na mocy decyzji podjętej zgodnie z przepisami art. 9, pochodzenie produktów objętych wspólnotowym nadzorem musi być udowodnione świadectwem pochodzenia. Niniejszy ustęp nie narusza innych przepisów dotyczących przedstawiania takiego świadectwa.

7. W przypadku gdy produkt objęty uprzednim nadzorem wspólnotowym jest przedmiotem regionalnych środków ochronnych w państwie członkowskim, zezwolenie na przywóz udzielone przez to państwo członkowskie może zastąpić dokument nadzoru.

8. Dokumenty nadzoru i wyciągi z tych dokumentów sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy nosi nazwę „oryginał dla wnioskodawcy” i jest oznaczony numerem 1, do wydania wnioskodawcy, a drugi nosi nazwę „egzemplarz dla właściwego organu” i jest oznaczony numerem 2, do zatrzymania przez organ wystawiający dokument. Właściwy organ może dołączać do egzemplarza nr 2 dodatkowe egzemplarze, do celów administracyjnych.

9. Formularze drukuje się na białym papierze bezdrzewnym, przystosowanym do pisania i mającym gramaturę od 55 do 65 g/m². Formularze mają format 210 × 297 mm. Odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szóstą cala). Należy dokładnie zachować układ formularzy. Obydwie strony egzemplarza nr 1, stanowiącego właściwy dokument nadzoru, dodatkowo mają wydrukowany w tle żółty wzór giloszowy, pozwalający na ujawnienie fałszerstwa dokonanego przy użyciu środków mechanicznych lub chemicznych.

10. Państwa członkowskie odpowiedzialne są za drukowanie formularzy. Państwa członkowskie mogą również wyznaczyć do tego celu drukarnie mające siedzibę na ich terytorium. W takim przypadku na każdym formularzu musi znaleźć się informacja o takim wyznaczeniu przez państwo członkowskie. Na każdym formularzu znajduje się nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację.

Artykuł 11

W przypadku gdy wymaga tego interes Wspólnoty, jeżeli może powstać sytuacja, o której mowa w art. 15 ust. 1, Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy:

— ograniczyć okres ważności wymaganego dokumentu nadzoru;

— uzależnić wydanie tego dokumentu od spełnienia pewnych warunków i, jako środek nadzwyczajny, od umieszczenia klauzuli uchylającej lub od uprzedniej procedury przekazywania informacji i konsultacji, o której mowa w art. 3, z częstotliwością i na czas trwania określone przez Komisję.

Artykuł 12

W przypadku gdy przywóz danego produktu nie został poddany uprzedniemu nadzorowi wspólnotowemu w terminie ośmiu dni roboczych od zakończenia konsultacji, o których mowa w art. 3, Komisja może, zgodnie z art. 17, zastosować nadzór nad przywozem produktu ograniczony do jednego lub kilku regionów Wspólnoty.

Artykuł 13

1. Produkty podlegające nadzorowi regionalnemu można wprowadzić do swobodnego obrotu w danym regionie jedynie po przedłożeniu dokumentu nadzoru. Dokument ten wystawiany jest nieodpłatnie przez właściwy organ wyznaczony przez dane państwo(-a) członkowskie, na wszystkie ilości, których dotyczy wnioski, oraz w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od otrzymania przez właściwy organ krajowy wniosku importera wspólnotowego, niezależnie od miejsca prowadzenia przez niego działalności we Wspólnocie. Wniosek ten uznaje się za dostarczony właściwemu organowi krajowemu nie później niż w terminie trzech dni roboczych od jego złożenia, o ile nie przedstawiono dowodu przeciwnego. Dokumenty nadzoru można stosować jedynie w okresie, w którym uzgodnienia dotyczące przywozu pozostają zliberalizowane w odniesieniu do danych transakcji.

2. Stosuje się art. 10 ust. 2.

Artykuł 14

1. W przypadku zastosowania nadzoru wspólnotowego lub nadzoru regionalnego do dziesiątego dnia każdego miesiąca państwa członkowskie przekazują Komisji informacje:

- a) w przypadku stosowania uprzedniego nadzoru, o dokładnych kwotach pieniędzy (obliczonych na podstawie cen CIF) oraz ilości towarów, w odniesieniu do których wydano dokumenty nadzoru w poprzednim okresie;
- b) w każdym przypadku, o dokładnych danych dotyczących przywozu w okresie poprzedzającym okres wskazany w lit. a).

Informacje przekazywane są przez państwa członkowskie w rozbiciu według produktu i kraju.

W tym samym czasie oraz zgodnie z tą samą procedurą co stosowana przy ustaleniach w zakresie nadzoru mogą zostać wydane inne przepisy.

2. Z uwagi na rodzaj produktu lub gdy wymagają tego szczególne okoliczności, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, Komisja może zmienić terminy przedkładania tych informacji.

3. Komisja informuje państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 15

1. W przypadku gdy przywóz danego produktu do Wspólnoty tak znacząco się zwiększył lub odbywa się na takich warunkach, że powoduje lub może spowodować poważne szkody u wspólnotowych producentów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych produktów, Komisja, w celu zabezpieczenia interesów Wspólnoty, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może zmienić reguły przywozu danego produktu poprzez uzależnienie wprowadzenia danego produktu do swobodnego obrotu od przedstawienia zezwolenia na przywóz, którego przyznanie podlega przepisom oraz ograniczeniom ustanowionych przez Komisję.

2. O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się Radę i państwa członkowskie; środki te stają się natychmiastowo skuteczne.

3. Środki, o których mowa w niniejszym artykule, stosują się do każdego produktu, który znalazł się w swobodnym obrocie po ich wejściu w życie. Zgodnie z art. 17 środki te mogą być ograniczone do jednego lub kilku regionów Wspólnoty.

Jednakże środki takie nie stanowią przeszkody dla dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów już wysłanych do Wspólnoty, pod warunkiem że miejsce przeznaczenia takich produktów nie może zostać zmienione oraz że produktom, które zgodnie z art. 10 i 13 mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu jedynie po przedstawieniu dokumentu nadzoru, rzeczywiście towarzyszy taki dokument.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania takiego wniosku.

5. Rada oraz państwa członkowskie są informowane o wszelkich decyzjach podjętych przez Komisję zgodnie

z przepisami niniejszego artykułu. Każde państwo członkowskie może, w terminie jednego miesiąca od daty przekazania informacji, przekazać taką decyzję do rozpatrzenia Radzie.

6. Jeżeli państwo członkowskie przekazuje decyzję podjętą przez Komisję do rozpatrzenia Radzie, Rada kwalifikowaną większością głosów może zatwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji.

Jeżeli w terminie trzech miesięcy od daty przekazania sprawy Radzie nie podejmuje ona decyzji, środek podjęty przez Komisję uważa się za uchylony.

Artykuł 16

1. Rada może, szczególnie w sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 1, przyjąć właściwe środki. Rada stanowi większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

2. Stosuje się przepisy art. 15 ust. 3.

Artykuł 17

W przypadku gdy, w szczególności na podstawie czynników, o których mowa w art. 8, okazuje się, że warunki ustanowione dla przyjęcia środków na mocy rozdziału IV oraz art. 15 są spełnione w jednym lub więcej regionach Wspólnoty, Komisja może, po zbadaniu rozwiązań alternatywnych, wyjątkowo zezwolić na zastosowanie środków nadzoru lub środków ochronnych ograniczonych do danych regionów, jeżeli uzna, że takie środki zastosowane na tym poziomie są bardziej właściwe niż środki zastosowane w całej Wspólnocie.

Takie środki muszą być tymczasowe oraz muszą w jak najmniejszym stopniu zakłócać działanie rynku wewnętrznego.

Środki te zostają przyjęte zgodnie z procedurami określonymi, odpowiednio, w art. 9 i 15.

Artykuł 18

1. Podczas trwania środków ochronnych lub nadzoru stosowanych zgodnie z przepisami rozdziałów IV i V, na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, w ramach komitetu, o którym mowa w art. 3, przeprowadzane są konsultacje. Celem takich konsultacji jest:

a) zbadanie skutków stosowania środka;

b) upewnienie się, czy stosowanie środka jest nadal konieczne.

2. W przypadku gdy w wyniku konsultacji, o których mowa w ust. 1, Komisja uzna, że środki ochronne lub nadzoru określone w rozdziałach IV i V powinny zostać zmienione lub uchylone, Komisja podejmuje następujące działania:

- a) w przypadku gdy Rada nie podjęła żadnej decyzji w sprawie środka przyjętego przez Komisję, Komisja niezwłocznie zmienia lub uchyla taki środek i niezwłocznie dostarcza sprawozdanie Radzie;
- b) we wszystkich innych przypadkach Komisja przedkłada Radzie wniosek o zmianę lub uchylenie środków przyjętych przez Radę. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

W przypadku gdy decyzja dotyczy regionalnych środków nadzoru, stosuje się ją od szóstego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 19

1. Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza realizacji zobowiązań wynikających ze szczególnych norm znajdujących się w umowach zawartych między Wspólnotą a krajami trzecimi.

2. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, niniejsze rozporządzenie nie wyklucza przyjmowania lub stosowania przez państwa członkowskie:

- a) zakazów, ograniczeń ilościowych lub środków nadzoru ze względu na moralność publiczną, porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne, ochronę zdrowia i życia ludzkiego, zwierząt lub roślin, ochronę narodowych dóbr kultury posiadających wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną, lub ochronę własności przemysłowej i handlowej;
- b) szczególnych formalności dotyczących wymiany dewiz;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

- c) formalności wprowadzanych na mocy umów międzynarodowych zgodnie z Traktatem.

Państwa członkowskie informują Komisję o środkach lub formalnościach, które mają być wprowadzone lub zmienione zgodnie z przepisami niniejszego ustępu. W nagłych przypadkach Komisja jest informowana o danych krajowych środkach lub formalnościach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Artykuł 20

1. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla funkcjonowania aktów ustanawiających wspólną organizację rynków rolnych lub wspólnotowych i krajowych przepisów administracyjnych wydanych na podstawie tych instrumentów, lub aktów szczególnych przyjętych na mocy art. 308 Traktatu mających zastosowanie do towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia te akty.

2. W przypadku produktów objętych aktami, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 9–14 oraz art. 18 nie mają zastosowania do tych produktów, w odniesieniu do których reguły wspólnotowe dotyczące handlu z krajami trzecimi wymagają przedstawienia pozwolenia lub innego dokumentu przywozowego.

Artykuły 15, 17 i 18 nie mają zastosowania do tych produktów, w odniesieniu do których takie reguły przewidują stosowanie ograniczeń ilościowych w przywozie.

Artykuł 21

Rozporządzenie (WE) nr 519/94 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

A. BORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ KRAJÓW TRZECICH

Armenia

Azerbejdżan

Białoruś

Kazachstan

Korea Północna

Rosja

Tadżykistan

Turkmenistan

Uzbekistan

Wietnam

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DOKUMENT NADZORU

Oryginał dla wnioskodawcy	1	1. Odbiorca <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres, państwo i numer rejestru VAT)</i>	2. Numer rejestracyjny
			3. Proponowane miejsce i data przywozu
			4. Organ wystawiający <i>(nazwa, adres, numer telefonu)</i>
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, w zależności od przypadku <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres)</i>	6. Kraj pochodzenia <i>(i kod geonomenklatury)</i>
			7. Kraj nadania <i>(i kod geonomenklatury)</i>
			8. Ostatni dzień ważności
1	9. Opis towarów		10. Kod CN i kategoria
			11. Ilość w kg (masa netto) lub w dodatkowych jednostkach
			12. Wartość w euro, cif granica Wspólnoty
13. Uwagi dodatkowe			
14. Potwierdzenie przez właściwy organ			
Data:			
Podpis:		Pieczęć:	

15. PRZYDZIELENIE			
W kolumnie 17 w części 1 wskazać dostępną ilość, a w części 2 – ilość przydzieloną.			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z podaniem tej jednostki)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu i datę przydzielenia	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć i podpis organu przydzielającego
17. Cyframi	18. Słownie w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatkowe karty dołączyć w tym miejscu.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DOKUMENT NADZORU

2	1. Odbiorca <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres, państwo i numer rejestru VAT)</i>	2. Numer rejestracyjny
		3. Proponowane miejsce i data przywozu
Egzemplarz dla właściwego organu	5. Zgłaszający/przedstawiciel, w zależności od przypadku <i>(nazwa (nazwisko), dokładny adres)</i>	4. Organ wystawiający <i>(nazwa, adres, numer telefonu)</i>
		6. Kraj pochodzenia <i>(i kod geonomenklatury)</i>
	7. Kraj nadania <i>(i kod geonomenklatury)</i>	
	8. Ostatni dzień ważności	
2	9. Opis towarów	10. Kod CN i kategoria
		11. Ilość w kg (masa netto) lub w dodatkowych jednostkach
		12. Wartość w euro, cif granica Wspólnoty
	13. Uwagi dodatkowe	
	14. Potwierdzenie przez właściwy organ	
	Data:	
	Podpis:	Pieczęć: .....

15. PRYZDZIELENIE			
W kolumnie 17 w części 1 wskazać dostępną ilość, a w części 2 – ilość przydzieloną.			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z podaniem tej jednostki)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu i datę przydzielenia	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć i podpis organu przydzielającego
17. Cyframi	18. Słownie w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatkowe karty dołączyć w tym miejscu.

ZAŁĄCZNIK III

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH ZMIAN

Rozporządzenie Rady (WE) nr 519/94
(Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 89)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1921/94
(Dz.U. L 198 z 30.7.1994, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 538/95
(Dz.U. L 55 z 11.3.1995, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 839/95
(Dz.U. L 85 z 19.4.1995, s. 9)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/96
(Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 7)

tylko art. 2

Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/96
(Dz.U. L 25 z 1.2.1996, s. 2)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 752/96
(Dz.U. L 103 z 26.4.1996, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1897/96
(Dz.U. L 250 z 2.10.1996, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/97
(Dz.U. L 122 z 14.5.1997, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1138/98
(Dz.U. L 159 z 3.6.1998, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003
(Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1)

tylko art. 22 ust. 1 i 2

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 110/2009
(Dz.U. L 37 z 6.2.2009, s. 4)

_____

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 519/94	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1 i 2	art. 1 ust. 1 i 2
art. 1 ust. 4	—
art. 2	art. 2
art. 3 zdanie pierwsze	art. 3 ust. 1
art. 3 zdanie drugie	art. 3 ust. 2
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 5 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające słowa wprowadzające
art. 5 ust. 1 lit. a)	art. 5 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające wyrażenie końcowe oraz lit. a), b) i c)
art. 5 ust. 1 lit. b)	art. 5 ust. 1 akapit drugi
art. 5 ust. 2–6	art. 5 ust. 2–6
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2 lit. a)	art. 7 ust. 2
art. 7 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy	art. 7 ust. 3 akapit pierwszy
art. 7 ust. 2 lit. b) akapit drugi	art. 7 ust. 3 akapit drugi
art. 7 ust. 3	art. 7 ust. 4
art. 7 ust. 4	art. 7 ust. 5
art. 8–14	art. 8–14
art. 15 ust. 1 i 2	art. 15 ust. 1 i 2
art. 15 ust. 3 lit. a)	art. 15 ust. 3 akapit pierwszy
art. 15 ust. 3 lit. b)	art. 15 ust. 3 akapit drugi
art. 15 ust. 4, 5 i 6	art. 15 ust. 4, 5 i 6
art. 16, 17 i 18	art. 16, 17 i 18
art. 19 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 19 ust. 2 lit. a) słowa wprowadzające	art. 19 ust. 2 akapit pierwszy słowa wprowadzające
art. 19 ust. 2 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iii)	art. 19 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i c)
art. 19 ust. 2 lit. b)	art. 19 ust. 2 akapit drugi
art. 20	art. 20
art. 21	—
art. 22	—
art. 23	—
—	art. 21
art. 24	art. 22
załącznik I	załącznik I
załącznik IV	załącznik II
—	załącznik III
—	załącznik IV